

ЗАСНОВАНА 21 КВІТНЯ 1927 РОКУ

ВИХОДИТЬ ЩОТИЖНЯ

КІЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КІЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

3 лютого 2005 року

№4 (2698)

Німецька фірма Heidelberg, заснована 150 років тому в м. Франкенштайн, сьогодні – одне з найбільших підприємств, яке є виробником та комплексним постачальником виключно професійного додрукарського, друкарського та післядрукарського поліграфічного обладнання, призначеного для випуску високоякісної продукції. За об'ємами виробництва та поставок компанія посідає перше місце серед підприємств цієї галузі з річним обігом понад 4 млрд. євро. На сьогоднішній день фірма налічує більше 24 000 працівників у всьому світі. Heidelberg представлено на ринку України з травня 1992 року через фірму "Berthol & Stampel", а з 1996 року вже самостійним представництвом та українським філіалом "Гейдельберг Україна".

За цією фірмою НТУУ "КПІ", зокрема Видавничо-поліграфічний інститут, співпрацює з 1996 року. За цей час зроблено багато, нала-

26 січня в приміщенні зали засідань Вченої ради відбувся семінар "Комплексні рішення для поліграфії від фірми Heidelberg", що проводився в НТУУ "КПІ" у рамках реалізації програмами інформаційної підтримки вищих навчаль-

продукції та методи її виробництва. Віце-президент Print Media Центру Карл Ковалчик розповів слухачам про застосування сучасної системи управління Printest в друкарнях. Віце-президент, керівник Департаменту по роботі із за-

писанням цієї книги, процес її перекладу англійською та російською мовами, а також відмітив її значення для студентів, адже в ній докладно і доступно викладено матеріал про поліграфічні технології, обладнання та економічні проблеми в цій галузі.

Головною ж подією для НТУУ "КПІ" стала урочиста церемонія передачі обладнання Heidelberg Учбовому центру університету. Це різальна, фальцовальна та двофарбова друкарська машини (Polar 78 XS, Stahl Ti 52, GTO 52-2) на загальну суму понад 150 тис. євро. Як зазначив директор ВПІ проф. П.О.Киричок, цим обладнанням студенти можуть користуватися під час навчального процесу, а також друкувати некомерційну продукцію: методички, навчальні посібники, календарі тощо. Okрім того, фірма Heidelberg передала 2 примірники книги проф. Хельмута Кіппхана "Енциклопедія по друкарським за-

Підписання угоди між НТУУ "КПІ" та фірмою "Гейдельберг Україна"

Heidelberg – НТУУ "КПІ"

мовленнями Мартін Гаусс у доповіді "Друкарські машини Heidelberg покоління DRUPA 2004" поінформував присутніх про нові моделі машин, які зараз активно впроваджуються у виробництво, а головний спеціаліст по післядрукарському обладнанню Сюзанна Баймурадова у доповіді "Обладнання для післядрукарської обробки продукції" акцентувала увагу на важливості грамотного оздоблювання друкарської продукції як запоруки її конкурентної спроможності. На семінарі також були присутні гости з Української академії друкарства – ректор д.т.н. Б.В. Дурняк і Московського державного університету друкарства – проректор, проф., д. т. н. В. Н. Воргачов.

27 січня відбулася презентація книги проф. Хельмута Кіппхана "Енциклопедія по друкарським способам інформації", яка за словами доц., к. т. н., директора представництва Heidelberg в Україні Ю.О.Шостачука, має стати "біблією" для кожного поліграфіста. Хельмут Кіппхан розповів про історію на-

собам інформації" англійською, 2 – німецькою і 5 – російською мовами.

У той же день ректор НТУУ "КПІ" академік М.З. Згуровський та директор представництва Heidelberg в Україні доц., к.т.н. Ю.О. Шостачук підписали угоду, в якій визначені умови передачі поліграфічного обладнання у користування Видавничо-поліграфічного інституту і згідно з якою передбачено стажування студентів НТУУ "КПІ" на фірмі "Гейдельберг Україна", також вони матимуть змогу відвідувати поліграфічні заходи, що будуть проводитися фірмою, знайомитися з роботою нового обладнання та слухати лекції спеціалістів Heidelberg, що періодично приїжджають до Києва. Хельмут Кіппхан та Сюзанна Баймурадова погодилися читати лекції студентам ВПІ. Комплекс цих заходів значно допоможе поліпшити навчальний процес для студентів Видавничо-поліграфічного інституту і зміцнити зв'язки НТУУ "КПІ" з фірмою Heidelberg.

Маяя Заховайко

ніх закладів та поліграфічних підприємств України. У своїй доповіді "Системи та методи виробництва друкованої продукції – технічні рішення, можливості та тенденції" старший віце-президент, радник з технологічних питань Департаменту розвитку та інновацій проф., д. т. н. Хельмут Кіппхан висвітлив тенденції розвитку поліграфічної індустрії, сучасний стан якості поліграфічної

зіцавились системою навчання в НТУУ "КПІ"; визнанням дипломів нашого університету в Туреччині. Вони підтвердили свою зацікавленість в участі в спільному проекті мікросупутника, який буде створюватись НТУУ "КПІ" та СТУ.

На думку Посольства України в ТР, в результаті візиту делегації були більш адекватно оцінені можливості двостороннього співробітництва між НТУУ "КПІ" та турецькими партнерами в науково-технологічній сфері, створено реально передумови до укладання нової рамкової угоди між НКАУ та ТЮБІТАК про співробітництво в аерокосмічній сфері.

За оцінками ж турецьких партнерів, в ході візиту до Анкари делегації Національного технічного університету України "КПІ" були розширені контакти та досягнуті конкретні домовленості.

За їх словами, це сприятиме акти-

Нагороди Київського міського голови

26 січня 2005 року з нагоди Тетяниного дня Київська міська рада та Головне управління у справах сім'ї та молоді Київської міської державної адміністрації запросило до Колонної зали КМДА кращих студентів та представників молодіжних організацій столиці.

У привітальному слові мер Києва відзначив величезну роль студентства в розбудові процвітаючої країни, наголосив на його провідній ролі в подіях Помаранчової революції, і, що стало вже традиційним, відзначив подяками окремих учасників молодіжних організацій. Подяки та цінні подарунки Київського міського голови отримали О.В. Гаєвський (заступник голови профкому студентів нашого університету), В.І. Пеняньський (голова профбюро студентів факультету електроенерготехніки та автоматики), М.О. Мазур (голова студентської ради гуртожитку №18) та С.С. Солдатов (в.о. голови Студентської ради НТУУ "КПІ")

За інформацією профкому студентів

Третіокурсник ФС Володимир Клименко – людина серед політехніків відома: заступник голови студради ФС, член Студради університету, голова студентського загону, що обслуговує міжнародні заходи, позаштатний співробітник Студентської соціальної служби КПІ та лабораторії технічної естетики та дизайну, що була створена на базі факультету соціології. Володимир вивчає адміністративний менеджмент і готується стати управлінцем у держструктурах. Нещодавно його було удостоєно стипендії КМДА.

Зацікавився менеджментом В.Клименко ще в школі, коли там впроваджували самоврядування. На ФС, вважає він, створено всі умови для навчання і становлення фахівців. Крім численних спецпредметів, що охоплюють різні сфери знань (економіка, математика, філософія тощо), крім практики в держустановах, там діють факультативи: школа лідерства, гурток діалектичної логіки, кілька студентських центрів. Головне, чим вирізняється ФС серед інших факультетів, – тут “культивують” лідерство. Тож, якщо у студента є задатки лідера, він знайде тут зацікавлену підтримку і

сприятливі умови для професійного зростання.

“Соціологи НТУУ “КПІ”, – розповідає стипендіат, – активні і дієві, вони беруть участь у студентських, громадських та

Зростають лідери

інших заходах, їх можна зустріти в райдержадміністрації, КМДА, навіть у ВР. А розпочати можна, пряміром, з роботи у студраді, вона на ФС працює дуже потужно і має такі напрями: науковий, організаційний, житлово- побутової, спортивної, культурної роботи та інші. ФС – єдиний факультет в університеті, де проводиться

студентська науково-практична конференція “Дні науки”. Щороку навесні впродовж 1-2 днів молоді дослідники доповідають про свої наукові пошуки, беруть участь в обговоренні представлених доповідей. Дискусії бувають іноді такими бурхливими, що лише втручання викладачів допомагає знайти “зерно істини”.

На запитання, чи потрібно майбутнім інженерам (технарям) розвивати свої лідерські якості, Володимир на хвилину замислився і відповів: “Нехай не обираються на мене колеги з технічних факультетів, але вони іноді недооцінюють гуманітарну освіту. Нині дуже важливим є зміння спілкування, подавати себе і свій продукт, від того залежить половина успіху. Мабуть, саме тому таким попитом у студентів НТУУ “КПІ” користується друга вища освіта – економічна чи правова. Це з одного боку. З іншого, якщо молода людина вивчає технічні предмети, прийшла на інженерний факультет, у неї, швидше, хист до техніки, аніж до “ораторства”. Якщо у студентів інших факультетів є бажання розвивати лідерські якості – ласково просимо в школу лідерства. Набір що- осені. Бажаючи завжди є”.

Н.Вдовенко

19 січня відбулася презентація навчального посібника для студентів вищих навчальних закладів “Психологія”, підготовленого викладачами кафедри психології та педагогіки (ФММ) за науковою редакцією завідувача кафедри, доц. О.В. Винославською (видавництво “Інкос”, 350 стор.). У книзі висвітлено п'ять блоків проблем: предмет та основні етапи розвитку психології, психологія пізнавальних процесів, психологія емоційно-вольових процесів, психологія особистості, психологія

торського колективу, наслідок творчої роботи викладачів та аспірантів”, – підсумувала О.В. Винославська.

На презентацію, що її приурочили до 10-річчя кафедри психології та педагогіки, завітали й колеги-психологи: з лабораторії організаційної психології Інституту психології ім. Г.С. Костюка АПН України (керівник проф. Л.М. Карамушка), лабораторії методології психологічних досліджень Інституту психології ім. Г.С. Костюка (завідувач проф. Г.О. Балл), Інституту вищої освіти АПН України (вчений секретар

“Психологію” – студентам

Г.С. Козлакова), редакції журналу “Соціальна робота і практична психологія” (головний редактор О.В. Губенко), а також видавництва “Фірма “Інкос”” (генеральний директор К.О. Прихожай), НТБ НТУУ “КПІ” (директор В.С. Дригайлло) та інші.

На думку фахівців, це один із кращих вітчизняних підручників, він сприятиме підвищенню авторитету НТУУ “КПІ” та його науковців серед ВНЗ, адже видання праці гуманітарного фаху в стінах технічного навчального закладу – подія неперечна.

Книга гарно видана, має ілюстративний матеріал та багату бібліографію. Для оформлення обкладинки в результаті конкурсу вибрано малюнок студентки ВПІ Яценко.

Екземпляри посібника вже надійшли до НТБ і доступні широкому загалу студентів, спеціалістів та всіх зацікавлених.

Інф. “КП”

“Я Вам вдячна!”

На інженерно-хімічному факультеті завжди був зв'язок між студентами та випускниками, які не забули свою “альма-матер” і радо допомагають студентам.

У процесі виконання магістерської роботи на тему: “Ліття під тиском втулки дозатора інсуліну із інноваційного полімерного матеріалу при використанні гаряче-канальних літтєвих сопел” я дізналася, що багато підприємств з переробки полімерних матеріалів успішно вирішують проблеми такого напрямку, хоча використання гаряче-канальних літтєвих сопел при літті під тиском прозорих термопластів з низькою термостабільністю тільки починає пробивати собі дорогу в Україні. Під час виконання роботи доводилося мати справу з різними творчими колективами, які поставляють в Україну інноваційні полімери, виконують креслення прес-форм для ліття, виготовляють прес-форми, налагоджують технологічні процеси ліття під тиском різних інноваційних термопластів, досліджують фізико-механічні властивості полімерних виробів тощо.

Один із керівників підприємств цієї галузі дуже допоміг мені у виконанні роботи, за що я йому дуже вдячна. Це Губа Сергій Васильович, визнаний фахівець своєї справи, який у 1985 році закінчив КПІ за спеціальністю “Обладнання хімічних виробництв та підприємств будівельних матеріалів” на кафедрі ХПСМ, де зараз навчаються і я, тому нас і поєднавши “альма-матер”.

Маємо надію, що в близькому майбутньому люди отримають можливість ефективно застосовувати дозатор інсуліну для лікування ендокринної системи. Будемо раді, якщо наша участь у цій роботі прискорить її успіх.

Оксана Погребна, студентка 6-го курсу IXФ

Повертаючись до надрукованого

У другому номері “Київський політехнік” була розміщена стаття “Час вимірює руки”, в якій були викладені результати соціологічного дослідження з приводу хабарництва в нашому університеті, проведеного центром “Соціополіс”.

У зв'язку з терміновістю видання цієї статті частина даних була оброблена попередньо, зокрема, ті, що були вказані в таблиці 2, в якій подано розділ відповідей респондентів на питання: “Якщо Ви стикалися з проявами хабарництва в університеті впродовж усього терміну навчання, то вкажіть ті дисципліни з нижчеперерахованих, з якими це пов'язано”. На сьогодні вже остаточно оброблено масив анкет і уточнено дані, наведені в таблиці. Зокрема, додаткова обробка масиву передбачала вилучення із масиву тих анкет, які містять неправдиву інформацію. Тобто, в анкетах було виявлено, що з багатьох дисциплін відповідали студенти тих курсів, які ще не вивчали вказані ними дисципліни (зокрема і військову підготовку). Крім того, в опублікованій таблиці при визначені результату з військової підготовки відбувалося зважування на результату на кількість студентів, що навчаються на військовій кафедрі (2867). Але, після опублікування попередніх результатів в газеті “Київський політехнік”, фахівцями Центру разом з офіцерами ФВП було встановлено, що зважування результату при заданому формулюванні питання анкети повинно здійснюватися на число студентів, які не тільки навчаються, а й робили спробу вступу на ФВП на основі конкурсного відбору. Ця кількість складає 6532 особи.

Зазначимо, що результати з окремих дисциплін мають узагальнюючий характер осікільки ці дисципліни читаються декількома кафедрами, зокрема,

відомо, що прояві хабарництва під час вивчення вказаних дисциплін на загальноуніверситетських кафедрах викликані тим, що для студентів характерна низька мотивація щодо штудіювання цих дисциплін, яка виражається фразою: “Це мені в житті не знадобиться”. Тому фахівці Центру переконані, що при вступі до ВНЗ абітурієнтам слід доводити, що підготовка фахівця-інженера передбачає отримання не тільки спеціальних знань, а й загальних природничих та гуманітарних.

В статті також йшлося про виявлені нами “парадокс гастролера”, з приводом якого у читачів теж виникли питання. Суть цього парадоксу плягає в тому, що викладачі окремих загальноуніверситетських кафедр не беруть хабари у студентів факультету, до якого кафедра належить, але, при цьому, викладаючи дисципліну на іншому факультеті, отримують певні матеріальні цінності від студентів.

А.А. Мельниченко,
директор Науково-дослідницького центру прикладної соціології
“СОЦІОПЛЮС” ФС

Розподіл відповідей респондентів на питання: “Якщо Ви стикалися з проявами хабарництва в Університеті впродовж всього терміну навчання, то вкажіть ті дисципліни з нижчеперерахованих, з якими це пов'язано”

	Частота після додаткової обробки	% до відповідей (зважений)	Похибка по кожному рядку після зважування
взагалі не стикається з проявами хабарництва	1298	43	2
фізичне виховання (ФП)	906	30	1.7
військова підготовка	183	19.1	3
хімія	367	14.1	1.8
іноземна мова	422	14	1.7
безпека життедіяльності (БЖД)	263	12	2
інженерна графіка	299	10.6	1.7
загальна фізика	263	9.4	1.7
теоретична механіка	139	8	2.2
вища математика	224	7.4	1.7
інша	221	7.3	
нарисна геометрія	175	6.5	1.7
охрана праці	98	7.3	2.5
опір матеріалів	96	6.2	2.3
філософія	185	6.1	1.7
історія України	184	6.1	1.7
економічна теорія	98	4.7	1.7
екологія	80	3.3	1.9
соціологія	64	3	2
політологія	45	3	2.4
психологія	34	1.9	2.2
українська мова	43	1.4	1.7
правознавство	16	1.1	2.5

НОВИЙ КРОК ДО ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Як показує світовий досвід, головним системним чинником розвитку сучасного суспільства є інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ). Від широкого впровадження ІКТ та їх конкурентоспроможності в усіх сферах діяльності на національному і світовому рівні значною мірою залежить економічний, політичний і соціальний рівень розвитку сучасного суспільства.

За останні роки помітно зросла потреба у фахівцях у галузі ІКТ, а також чисельність людей, що тією чи іншою мірою використовують ці технології чи стикаються з цією галуззю. Можна передбачити, що найближче десятиріччя стане переломним щодо масового використання ІКТ і переходу навичок елементарного володіння комп'ютером у розряд загальної людської культури. Розповсюдження таких знань та навичок в значній мірі залежить від освітньої сфери.

Проте, як свідчать факти, система освіти не встигає відповісти вимогам сьогодення, вона потребує розроблення і впровадження механізмів гнучкого швидкого реагування галузевої освіти на запити суспільства. Фахівці нашого університету, розуміючи окреслені проблеми, поставили за мету підвищити якість освіти відповідно до потреб часу саме за рахунок ефективного інтегрування ІКТ в освітній сфері, розширити доступ населення до освітніх ресурсів та створити умови всім зацікавленим особам для їх безперервного навчання впродовж усього життя.

Для реалізації задуму у листопаді минулого року з ініціативи ректора НТУУ "КПІ" Михайла Згуровського, яка була підтримана міністром осві-

іти і науки В.Г.Кременем, в університеті створено Український інститут інформаційних технологій в освіті (УІІТО), який має опікуватися вирішенням проблем щодо переведення української освітньої системи на нові – телекомунаційні рейки. Інститут створено на базі Українського центру дистанційної освіти, який уже має суттєвий досвід впровадження і використання ІКТ в освітній просторі України.

Перед колективом новствореною інституту поставлено низку масштабних завдань, визначені основні напрями на шляху розгортання діяльності, серед яких базовими є:

– науково-технологічна діяльність, спрямована на забезпечення інтегрування ІКТ в освіті на всіх її рівнях;

– міжнародна діяльність, орієнтована на забезпечення інтегрування національної освітньої системи у світовий освітній простір.

Відповідно до вказаних завдань у складі УІІТО створюються:

– Центр дистанційного навчання (ЦДН) який виконуватиме функції колишнього УЦДО,

– Координаційний центр Центрально-східно-європейського віртуального університету (CEEVU-KPI),

– Центр мультимедійних технологій («Мультимедіа-центр»),

– Центр розвитку інформаційного суспільства (CePiC),

використати ресурси УІІТО для досвідження омріянних творчих висот або підвищення своїх матеріальних статків?

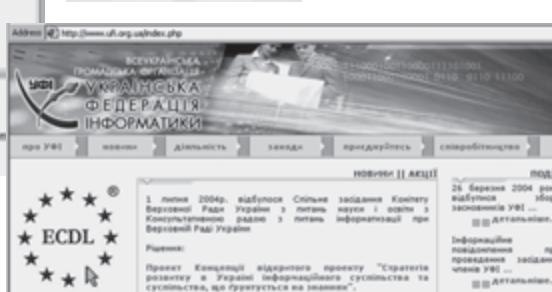
Перше, що може запропонувати інститут уже зараз усім бажаючим, – участь у проекті ECDL, який реалізує УІІТО спільно з Українською федерацією інформатики. За цим проектом вони можуть пройти модульний курс навчання до рівня кваліфікованих користувачів комп’ютерів і подальшу сертифікацію

нія програмних засобів навчального призначення (електронні конспекти, підручники, дистанційні курси, тренажери, системи тестування тощо), для викладачів, які вже розпочали чи планують розпочати цю роботу, співробітники інституту готові надати консультації з організаційних, методичних, системотехнічних та інших питань, що стосуються ефективного впровадження та використання ІКТ в освітньому процесі.

Завдяки діяльності УЦДО інститут вже відомий не тільки в Україні, але й за кордоном, і тому виконує цілу низку проектів міжнародного рівня з багатьма організаціями та компаніями, які мають світове ім’я, і може залигти до них зацікавлених викладачів та співробітників університету, що забезпечить останнім не тільки реалізацію творчого потенціалу, але й значно підвищить їх матеріальні статки.

Отже, створення інституту є не тільки свідченням усвідомлення професіоналами освітньої сфери нових реалій, але й запороюкою того, що всі учасники її активної перебудови, в першу чергу, з нашого університету, зможуть забезпечити прорив як у творчому, так і в соціально-економічному розумінні в майбутнє інформаційне суспільство, суспільство, побудоване на знаннях. А наслідками їх плідної праці, я сподіваюся, зможуть скористатися всі громадяни України, а держава в цілому посяде в міжнародному загалі те місце, якого гідний її талановитий і працьовитий народ.

**В.Радченко,
керівник Центру розвитку
інформаційного суспільства
Українського інституту
інформаційних технологій в освіті
НТУУ "КПІ"**

– освітня діяльність, орієнтована на підвищення кваліфікації працівників освіти для впровадження її ефективного використання ними в освітній сфері ІКТ та технологій дистанційного навчання;

– науково-виробнича діяльність, спрямована на розроблення програмних засобів навчального призначення та іншого програмного забезпечення для освітньої сфери;

– діяльність, спрямована на контроль якості навчання та ефективності впровадження ІКТ і технологій дистанційного навчання у навчальних закладах різних освітніх рівнів;

– Центр експертизи, сертифікації та тестування (ЦЕСТ).

Відаючи належне масштабності визначених планів і завдань нового інституту та перспектив розвитку освітньої сфери України у разі розгортання його діяльності на всю постужність, практична людина не може не поставити питання, а який же практичний зиск чекає найближчим часом теперішнього студента, викладача чи співробітника університету? Яким чином вони можуть

набутих знань і умінь з видачею міжнародного сертифікату, що визнається у понад 130 країнах Європи й світу. Це дуже важливо, оскільки дає можливість нашим спеціалістам різних профілів (медикам, біологам, аграрям, математикам, фізикам, економістам та ін.), влаштовуючись на роботу за кордоном, тендентувати на вищу оплату своєї праці.

Крім цього, зацікавлені студенти можуть ознайомитися з розробленими дистанційними курсами і використати їх у навчанні за індивідуальною програмою факультативної підготовки, отримавши при цьому сертифікат УІІТО.

Зважаючи на те, що в університеті розгортається робота з розроблен-

кою за ідеологією до Соціалістичної Польщі та Литви, а друга – до Польської Соціалістичної Партії. За своїми переконаннями я належав до першої групи, однак вважав себе безпартійним, оскільки не хотів беззаперечно зв’язувати свої погляди та зважувати власний світогляд.

З іншого боку в мене були друзі, що працювали в російських соціалістичних організаціях. Поновні називали "Організаційного Комітету" я зараз не пам'ятаю. Однак зв’язки друзів поляків із ним були настільки близькі, що на певний час мені навіть передавалася для зберігання печатка цієї організації. Я мав дуже добре стосунки з

моєю спеціальністю була фарбуvalна технологія. У 1904 році разом із професором В.Г. Шапошниковим я опублікував дві наукові статті. Наступного року помер мій батько і про навчання довелось забути на цілий рік. Інститут закінчив восени 1906-го і одразу ж вступив до піхотного полку, що базувався тоді у Києві.

Восени 1907 року я поїхав до Варшави і невдовзі почав там дослідження з термохімії органічних сполук. У цей же час отримав пропозицію стати асистентом професора В.Г. Шапошникова. Я погодився з умовою, що працюватиму щодня певну кількість годин для Шапошникова, а решту часу при-

вальда, завдяки чому мою працю було надруковано в "Zeit. für Physik. Chemie". (Пізніше, у 1928 році, з'явилася польське та німецьке, а в 1933-му розширене французьке видання монографії "Termohimia organicznych spoluk".) У цей самий час, я отримав від професора В.Ф. Тимофеєва пропозицію вести практику із фізичної хімії, а з науковою метою користуватися калориметрами його лабораторії.

Тим часом, від Хімічного відділення, я виняток, я отримав згоду на самостійне керування дипломними роботами з фізичної хімії (власне, з термохімії). Відповідальність за ці роботи взяв на себе В.Ф. Тимофеєв. Таким чином, починаючи з 1908 року, я був в самостійним науковим практиків.

На рік (до моого переїзду до Москви 1 січня 1911 року) я отримав професорську стипендію, а на початку 1911 року мені присвоїли малу Менделєєвську нагороду.

Незабаром я дійшов висновку, що безпосереднє вивчення теплот хімічних реакцій слід проводити не в калориметричній бомбі, а в розчинах, які знаходяться у звичайних або адіабатичних калориметрах. Напівсвідомо тоді розвивалася також думка про методику порівняльних вимірювань. Її було достаточно розвинуто у 1930 році.

Ці ідеї привели мене до того, що вже у 1914 році, у співпраці з моим учнем М.М. Поповим, котрій згодом став професором Московського університету, я надрукував у журналі Російського Фізико-хімічного Товариства статтю, в якій казував на необхідність ввести термохімічний еталон.

У 1922 році Міжнародна Спілка Чистої та Прикладної хімії, на основі відрядованої мною і внесеної Польським Хімічним Товариством пропозиції, ввела бензину кислоту як перший фізико-хімічний еталон. З цього часу

KPI, початок ХХ століття

однією родиною, що мешкала в будинку поліцейського пристава. Господиня цієї родини користувалася сараєм власника будинку і постійно тримала там великий кошик. У цьому кошику і зберігалася печатка "Організаційного Комітету". Часто бувало, що той пристав шукав печатку на балконах, засипаних снігом, навіть не підозрюючи, що її сковищем був його власний сараї.

Свячуватиму самостійній роботі в області термохімії органічних сполук. Так 1 січня 1908 року почалася моя діяльність у Політехнічному.

Після приїзду до Києва професора Писаржевського я став його лекційним асистентом (лаборантом). Закінчивши одну частину тероптичної праці з термохімії, я передав професору свій рукопис. Він написав листа до Вільгельма Ост-

точність вимірювань теплоти горіння зросла більше, ніж у десять разів. У 1934 році за моєю пропозицією та ж таки Спілка ввела поділ усіх фізико-хімічних вимірювань на два типи: абсолютні та порівняльні. Тоді ж було обрано Комісію фізико-хімічних даних.

Хоча підкрайні, що основні ідеї моєї подальшої роботи в термічній лабораторії ім. В.Ф. Лугініна Московського університету народилися саме в Києві.

У 1917-му у Київському університеті я захищав дисертацію "Діазосполуки – термохімічні дослідження" на ступінь магістра хімії. Проте фізику-математичний факультет Київського університету присвоїв мені ступінь не магістра хімії, а доктора.

Вже багато років у Польщі всі, хто закінчив КПІ, об'єднані в окрему професійну групу, яка час від часу збирається, щоб згадати свої холодні роки науки в стінах КПІ. Останнього разу ми збиралися на весні 1957-го. Наймолодшому з наших колег зараз 57, а дехто з найстарших із нас має трудовий стаж більше 80 років.

Велику кількість поляків, котрім закінчили КПІ, можна пояснити тим, що директори М.І. Коноваловим, Л.В. Писаржевським, В.Ф. Тимофеєвим, К.А. Красуцьким та всіма професорами-технологами, впливнула на багатьох вихованців КПІ. Завдяки цьому багато з них стали професорами, директорами фабрик та заводів.

А. В. Святословський

ОГОЛОШЕННЯ

17-20 травня 2005 р. у м. Києві

відбудеться

В міжнародна конференція

“Інтелектуальний аналіз інформації” (IAI-2005)**Тематика конференції:**

- інтелектуальний аналіз даних і машинне навчання;
- правдоподібні міркування;
- інтелектуальні системи, що навчають;
- інтелектуальні методи класифікації;
- інтелектуальний пошук і аналіз інформації в локальних і глобальних мережах;
- прикладні системи інтелектуального аналізу даних;
- інтелектуальний аналіз даних в соціальній сфері та гуманітарних дослідженнях;
- інструментальні засоби інтелектуального пошуку й аналізу інформації.

Конференція відбудеться на базі НТУУ «КПІ». Для проживання учасників конференції пропонується готельний комплекс університету”.

Подані доповіді пройдуть попереднє резензування, після чого буде укладено остаточну програму семінару. За матеріалами конференції буде видано збірник робіт.

Тези доповідей не розглядаються.

Всі заявки і тексти доповідей треба надсилати на e-mail адресу: iai2005@pma.ntu.kpi.kiev.ua.

Більш детальну інформацію можна отримати на сайті конференції <http://grail.kiev.ua>.

Основні дати:

До 1 березня 2005 року. Одержання заявок на участь із доповідю і текстів доповідей для резензування.

До 20 березня 2005 року. Інформування авторів про рішення Програмного комітету, одержання заявок на участь без доповіді.

Адреса оргкомітету: 03056, Київ, пр. Перемоги, 37, НТУУ “КПІ”, корпус №14, кафедра прикладної математики, кімн. 60.

Тел.: (044)241-68-77, факс: (044) 241-96-58.

ОГОЛОШЕННЯ**КУРСИ ВОДІЇВ КАТЕГОРІЇ “В”**
на базі Спортивно-технічного клубу
Національного технічного університету
України “КПІ” (СТК НТУУ “КПІ”)

СТК НТУУ “КПІ” проводить навчання водіїв транспортних засобів категорії “В” серед студентів та викладачів НТУУ “КПІ” близько сорока років. За цей час на курсах закінчили та отримали посвідчення водіїв транспортних засобів категорії “В” близько 11 тисяч студентів, викладачів та співробітників. Клуб продовжує свою роботу завдяки підтримці керівництва НТУУ “КПІ” на чолі з ректором М.З.Згурівським. Одним з прикладів цієї підтримки є наказ ректора №1-27 від 02.02.2004р. “Про розширення підготовки водіїв транспортних засобів категорії “В” серед студентів університету”, що дало можливість відкрити новий клас для занять по ПДР у корпусі №7 і збільшити набір студентів на курси водіїв.

РОЗКЛАД ЗАНЯТЬ

Вечірні групи формуються щомісяця в кількості 30 осіб. Заняття з правил дорожнього руху та будови автомобіля проводяться у вечірні години з 17.00 до 20.00, тричі на тиждень.

Групи вихідного дня формуються одна на два місяці. Заняття з правил дорожнього руху та будови проводяться двічі на тиждень, щосуботи та неділі. Початок заняття о 10.00 закінчення о 14.00. Практичні заняття по водінню автомобіля проходять на протязі дня за індивідуальним графіком.

Надаються консультації та проводиться перепідготовка водіїв категорії “В”. Надаються додаткові заняття з водіння та удосконалення знань з правил дорожнього руху.

При складанні іспитів в ДАІ надаємо можливість відкрити категорію “А”.

ОПЛАТА

Вартість навчання на курсах водіїв категорії “В” складає:

- для студентів – 420 грн., поетапна оплата;

- для співробітників – 450 грн.

Для водіння потрібно придбати за весь курс навчання 60 л бензину (поетапно) та 1,5 л моторного масла.

Документи потрібні для навчання на курсах:

1. Особистий паспорт, незалежно від прописки.

2. Фото кольорове 3x4, 3 шт.

3. Медична довідка водія (інформацію про отримання довідки надаємо).

Запис на курси проходить за адресою:

м. Київ, пр-т Перемоги, 37, кор. 6, ауд. 304.

Тел.: 454-97-84; 8-050-352-33-37.

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного
університету України

«Київський політехнічний інститут»

✉ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус №1, кімната №221

☎ 241-66-95

Головний редактор
В.ВЯНКОВИЙ

Провідний редактор
В.М.ГНАТОВИЧ

Дизайн та комп’ютерна верстка
І.Й.БАКУН

Комп’ютерний набір
Л.М.КОТОВСЬКА

Коректор
О.І.КІЛХЕВИЧ

Реєстраційне свідоцтво Кі-130

від 21. 11. 1995 р.

Друкарня АТЗТ «Атопол»,
м. Київ, пр. Червоних козаків, 9

Тираж 1500

Відповідальність за достовірність
інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається
з авторською.

Олександр Павлович Макаревич

10 січня 2005 р. на 68-му році раптово пішов із життя відомий учений-металург у галузі ливарного виробництва, доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри ливарного виробництва чорних і кольорових металів НТУУ “КПІ” Олександр Павлович Макаревич.

Інженерна діяльність Олександра Павловича розпочалась у 1960 році, після закінчення Київського політехнічного інституту, на Судомеханічному заводі №37 Військово-морського флоту СРСР у м. Києві, де він працював інженером-технологом ливарного цеху, а потім головним металургом.

У 1966 році О.П.Макаревич вступив до аспірантури КПІ, яку успішно закінчив і захистив кандидатську дисертацію. Працював старшим інженером, старшим науковим співробітником, керівником науково-дослідної лабораторії, асистентом, старшим викладачем, доцентом кафедри ливарного виробництва чорних і кольорових металів. У 1992 році захистив докторську дисертацію, працював професором, а з грудня 2000 року виконував обов’язки завідувача кафедри. Олександр Павлович був членом фахової ради з механіки та матеріалознавства ДАК України, експертом з металургії ДАК України, членом спеціалізованих рад із захисту кандидатських та докторських дисертацій, членом експертної ради ВАК. У його науковому доробку більше 200 друкованих статей, 28 навчально-методичних розробок, 23 авторських свідоцтв і патентів.

Колектив ливарників втратив авторитетного вченого, досвідченого керівника і педагога, доброзичливу і чуйну людину. Світла пам’ять про Олександра Павловича надовго збережеться у наших серцях.

Колектив співробітників ІФФ

Олег Михайлович Бялік

25 січня 2005 р. після тривалої хвороби, на 67 році передчасно пішов із життя декан інженерно-фізичного факультету, завідувач кафедри металознавства та термічної обробки, доктор технічних наук, професор Олег Михайлович Бялік.

О.М. Бялік народився 23 травня 1938 р. у м. Києві в родині робітників. Його трудовий шлях розпочався з 1957 р., коли після закінчення технічного училища він почав працювати слюсарем Київського заводу «Більшовик», а після військової служби – слюсарем ливарного цеху 485-го заводу.

Після закінчення КПІ у 1965 р. працював інженером, згодом, після завершення навчання в аспірантурі і успішного захисту кандидатської дисертації – старшим науковим співробітником кафедри ливарного виробництва чорних і кольорових металів.

У наступні роки яскраво виявився організаційний талант Олега Михайловича як керівника науково-дослідної частини КПІ, а з 1978 протягом десяти років – як проректора з наукової роботи. В цей період обсяг науково-дослідних робіт, що виконувалися в інституті, підвищився майже у 7 разів, значно зросла їх ефективність і якість. Підвищенню авторитету викладачів та науковців Київської політехніки сприяли організовані у той період під його керівництвом різноманітні конференції, семінари, виставки.

Багато сил та енергії в той час О.М. Бялік приділяв розвитку матеріально-технічної бази КПІ, і не тільки його будівництву, але і оснащеню кафедр та лабораторій сучасним обладнанням.

З особливою турботою він сприяв розвитку студентської творчості, проведенню фахових конкурсів, предметних олімпіад, не тільки в КПІ, а й в Україні, очолював організаційний відділ Ради з науково-дослідної роботи студентів України.

На кафедрі металознавства і термічної обробки, яку О.М. Бялік очолював з 1988 р., було створено ділову та творчу атмосферу. Останніми роками, за його активного сприяння, двоє доцентів кафедри захистили докторські дисертації.

За особистий внесок у підготовку висококваліфікованих спеціалістів Указом Президента України у 1993 р. Бяліку О.М. присвоєно почесне звання «Заслужений працівник народної освіти України».

Завдяки особистій ініціативі та творчому ставленню до роботи О.М. Бялік здійснив суттєвий внесок у розвиток вітчизняної науки та зміцнення науково-технічного потенціалу.

шли застосування на підприємствах автомобільної, авіаційної та інших галузей промисловості України, а також реалізовані у багатьох кандидатських дисертаціях. Він автор більше двадцяти навчально-методичних праць з організації та вдосконалення навчального процесу, фундаментального підручника «Металознавство», відзначеної дипломом І ступеня конкурсу НТУУ «КПІ».

У 1992 р. О.М. Бялік було обрано академіком Української академії наук соціального прогресу, а згодом – членом декількох національних та закордонних академій.

О.М.Бялік входив до складу рад з присудження вчених ступенів докторів та кандидатів наук, був членом редакційно-видавничої ради і редколегії науково-технічного журналу «Металознавство та обробка металів». Входив до складу правління Української ради НТО «Машпром», був керівником Ради співдружності «Україна-Канада» у напрямку металургії при Мінвузі України.

Завдяки особистій ініціативі та творчому ставленню до роботи О.М. Бялік здійснив суттєвий внесок у розвиток вітчизняної науки та зміцнення науково-технічного потенціалу.

За дорученням колективу ІФФ

Ю.Москаленко

Ну от і все... Тепер – не буде!

І не впросить, і не вмолить...

Пливуть у Вічність країні люди,

А серце рано болить.

Колектив університету та ІФФ висловлює глибоке співчуття всім, хто зінав, поважав і любив Олега Михайловича Бяліка, сві